ТРИБУНА трудящих

www.tribune.com.ua

Життя продовжується!

№75-76 (9438)

28 вересня 2018 р. П'ятниця

Розпочалась ПЕРЕДПЛАТА на 2019 рік!

Наш передплатний індекс: 61805

✧ *Вісті Слобожанщини*

Приїздить іменитий скрипаль

У Харкові виступить один з кращих скрипалів світу Валерій Соколов. Він належить до числа тих небагатьох, які грають на інструменті роботи знаменитого майстра Страдіварі. Музикант виступить разом з молодіжним академічним симфонічним оркестром «Слобожанський» сьогодні, 28 вересня, о 19.00 у Будинку Алчевських.

Велопрокат — справа перспективна!

Вже протягом цієї осені на міських велопрокатних станціях Харкова з'явиться понад 100 велосипедів. Поки що велопрокат у Харкові має 15 веломашин і 8 спеціально обладнаних станцій у центральних частинах міста: на вул. 23 Серпня, біля станцій метро «Держпром», «Площа Конституції», «Наукова», а також біля Парку культури і відпочинку ім. Горького. Поки що велопрокат працює у тестовому режимі й користується великою популярністю.

Як стверджують представники компанії-оператора «Некст-Байк» Україна», у 2-2,5 раза більше у Харкові користуються послугами велопрокату, ніж, наприклад, у Львові та Дніпрі. Причому харків'яни не вкрали і не понівечили жодної веломашини. Отже, у Харкові велопрокат має перспективи стати найуспішнішим в усій Україні.

Аліменти сплачують краще

Наприкінці серпня набрав чинності другий пакет законів «Чужих дітей не буває», у якому, зокрема, прописані нові правила перетину кордону з дитиною та посилення заходів щодо злісних неплатників аліментів.

Ще минулого року Харківщина була одним із найпроблемніших регіонів України з виплати аліментів. А от останні кілька місяців цього року картина виглядає досить непогано, має позитивні тенденції. Злісних неплатників аліментів значно поменшало, а в останні тижні навіть 7 тисяч упроваджень з цього питання закриті. Регіон також відзначився найбільшою кількістю виконавчих упроваджень зі стягнення боргів по аліментах — понад 32 тисячі справ. Із них 12 тисяч справ за боргами, що перевищують 3 місяці несплати.

За останні півроку на Харківщині загалом стягнуто боргів на суму в понад 136 млн гривень. Це, до речі, дуже дисциплінувало платників аліментів. Вони значно уважніше ставляться до цього фінансового зобов'язання перед своїми дітьми.

Коли дохід від продажу нерухомості не оподатковується?

ГУ ДФС у Харківській області нагадує, що відповідно до ст. 172 Податкового кодексу України дохід, отриманий платником податку від продажу (обміну) не частіше одного разу протягом звітного податкового року житлового будинку, квартири або її частини, кімнати, садового (дачного) будинку (включаючи земельну ділянку, на якій розташовані такі об'єкти, а також господарсько-побутові споруди та будівлі, розташовані на такій земельній ділянці), а також земельної ділянки, що не перевищує норми безоплатної передачі, визначеної ст. 121 Земельного кодексу України залежно від її призначення, та за умови перебування такого майна у власності платника податку понад три роки, не оподатковується. Умова щодо перебування такого майна у власності платника податку понад три роки не розповсюджується на майно, отримане таким платником у спадщину.

Обов'язок платника податку щодо подання податкової декларації вважається виконаним і податкова декларація не подається, якщо такий платник податку отримував доходи, зокрема, від операцій продажу (обміну) майна, дарування, при нотаріальному посвідченні договорів за якими був сплачений податок відповідно до р. IV Податкового кодексу України. (п. 179.2 ст. 179).

Енергетика працює з «плюсом»

На підприємствах з постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря обсяг продукції збільшився на 15,1%, добувної промисловості і розроблення кар'єрів — на 5,6%; переробної промисловості — зменшився на 3,6%.

Найбільший приріст виробництва промислової продукції спостерігався у виробництві хімічних речовин і хімічної продукції — на 20,4%.

Підготував Василь ЧИГРИН

СИНХРОННИЙ ТРІУМФ ЖІНОЧОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Глава ХОДА Юлія Світлична привітала спортсменок збірної команди України із синхронного плавання з успішним виступом на чемпіонатах світу та Європи.

Зустріч пройшла в Палаці спорту «Локомотив» ім. Г. Кірпи з нагоди святкування Дня фізичної культури і спорту. Керівник області відзначила, що харківські спортсменки своїми результатами прославляють не тільки нашу область, а й всю Україну далеко за її межами.

— Ті результати, які показує ваша команда, дійсно вражають, — зазначила Юлія Світлична. — У світовій серії ви отримали 34 нагороди, 17 з яких – золоті, і це тільки цього року! Ми надзвичайно пишаємося тим, що збірна України складається саме з харківських спортсменок.

Головний тренер збірної команди України з синхронного плавання Світлана Саїдова подякувала Юлії Світличній за постійну увагу до харківських спортсменів, відзначивши, що обладміністрація системно підтримує розвиток спорту в регіоні.

— У вас слова не розходяться з ділом, — звернулася до Юлії Світличної головний тренер збірної Світлана Саїдова. — Жителям нашого регіону дуже пощастило з таким керівником. Ми дуже вдячні вам за підтримку. У нас зіркова команда, і ми всі разом працюємо, створюємо легенд спорту.

У ході зустрічі Юлія Світлична вручила грошові винагороди харківським спортсменкам, які у складі збірної України вибороли срібні медалі на чемпіонаті світу серед юніорок, що проходив у місті Будапешт (Угорщина) з 18 по 22 липня 2018 року. Також спортсменки привезли золоті, срібні та бронзові нагороди з чемпіонату Європи з синхронного плавання, що відбувався з 3 по 7 серпня 2018 року у місті Глазго (Великобританія). Грошові винагороди отримали і тренери спортсменок.

Прес-служба ХОДА

✧ *Кратко об интересном*

ТЕАТРАЛЬНАЯ ОБИТЕЛЬ

В Харькове уже многие годы существует уникальное учреждение — Дом Актера межрегионального отделения Национального союза театральных деятелей. На сегодня в Украине осталось только два Дома Актера — Киевский и Харьковский. Столичный в основном существует в качестве концертной площадки для гастролеров и редких творческих вечеров известных артистов.

А вот в Харькове образовался своеобразный феномен, которого нет нигде на территории постсоветского пространства. Харьковский Дом Актера стал обителью более 20 негосударственных театров, которые существуют в нашем городе. Причем большинство из этих театров существуют давно, имеют свою историю, насыщенную репертуарную афишу. Среди таких театров — «Новый театр», «Театр-19», «Новая сцена», «Ланжерон», «Прекрасные цветы», «Ника», «Театр в Театре» и многие другие.

На сегодня Харьковский Дом Актера — это театральный центр европейского уровня. Зрителей принимают два зала — на 200 и 100 мест. Здесь ежегодно проводятся международные фестивали «Курбалесия», «Театроник» и «Анима».

К началу нового театрального сезона в Доме Актера собственными силами проведена капитальная реконструкция внутренних помещений, зрительного зала и сцены. Весьма оригинально теперь выглядит и фойе этого заведения.

Из-за огромной популярности спектаклей разных театров, Дом Актера вынужден значительно раньше открывать свой театральный сезон. Скажем, в этом году сезон начался 1 сентября. Как заверяет директор Харьковского Дома Актера, заслуженный артист Украины Игорь Арнаутов, на все сентябрьские спектакли в оба зала билеты уже раскуплены. А это значит, что они востребованы и необходимы зрителю.

В. В.

✧ *На часі*

Готуються до сесії

У Харківській районній раді розпочалися засідання постійних комісій щодо актуальних питань, які виноситимуться на розгляд сесії.

У малій залі Харківської районної ради відбулось засідання постійної комісії з питань освіти, культури, молодіжної політики, фізичної культури та спорту під головуванням Олександра Нечипоренка.

Комісією були розглянуті такі питання: про внесення змін та доповнень до Програми економічного та соціального розвитку Харківського району на 2018 рік; про хід підготовки бюджетних установ та об'єктів житлово-комунального господарства до роботи в осінньо-зимовий період 2018-2019 років та інші.

Засідання інших шести постійних комісій відбудуться до 2 жовтня. Нагадаємо, що XXVI сесія Харківської районної ради VII скликання відбудеться 4 жовтня о 10.00 годині.

Вл. інф.

✧ *До Міжнародного дня людей похилого віку*

Срібний вік

Важливу роль у житті громадян похилого віку відіграє територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) ХРДА.

Сьогодні увага територіального центру зосереджена на індивідуальних та соціальних потребах літніх людей. Трудові будні роботи територіального центру — це постійна турбота, підтримка, добрі справи та допомога громадянам похилого віку, інвалідам, ветеранам, які знаходяться у складній життєвій ситуації.

Люди старшого покоління — джерело народної мудрості, їх практичний життєвий досвід, оптимізм та активна позиція повинні стати прикладом для сучасної молоді.

Міжнародний день людей похилого віку — хороша нагода ще пильніше поглянути на проблеми літніх людей, які потребують не тільки допомоги, а й уваги, висловити їм щиру вдячність за громадську свідомість, розуміння і толерантність.

Бажаємо нашим землякам добра, міцного здоров'я, довголіття, миру та злагоди.

Ірина ХИМЕНКО, директор територіального центру

✧ *Новини міста*

Курсує вагон пам'яті

У Харківському метрополітені курсує вагон пам'яті героїв, загиблих на Донбасі.

У вагоні пам'яті «Герої Харківщини у неоголошеній війні: «Історія нескорених» — близько 200 світлин наших земляків, які загинули.

Також на «стінах» пересувної виставки — інформаційні плакати, що присвячені подіям АТО та ООС. Фотокартки для вагона пам'яті надали родичі та товариші по службі загиблих воїнів. Матеріал для виставки збирали протягом 9 місяців. Ініціаторами проекту стали громадські діячі та волонтери Микола Благовестов, Ігор Куліш та Марина Полякова. Їх ідею підтримали в ХОДА.

— Підтримка голови області Юлії Світличної важлива для реалізації таких проектів. Кошти на цей проект були виділені з обласного бюджету, — відзначив заступник голови ХОДА Михайло Черняк, який відвідав презентацію вагону пам'яті. — Зараз виділяються кошти для проведення з'їзду всіх матерів і вдів воїнів АТО і ООС, які зберуться зі всієї нашої держави в Харківській області. Виділено також кошти на реконструкцію скверу Захисників України, де в ході реконструкції з'явиться пам'ятник усім воїнам.

Прес-служба ХОДА

✧ *Розвиток мікрорайону*

Є НАДІЯ У «НАДІЇ»

У Пісочині заклали «перший камінь» будівництва нової початкової школи та дитячого садка

У заході взяла участь голова ХОДА Юлія Світлична, яка 22 вересня відвідала Харківський район з робочою поїздкою.

Збудовані з нуля початкова школа та ДНЗ з'являться у мікрорайоні «Надія» Пісочина. Сьогодні тут проживають близько 150 дітлахів віком від 3 до 6 років та більше 200 дітей від 6 до 10 років — всі вони мають їздити на навчання або до інших мікрорайонів, або до Харкова.

— Дитячий садок в мікрорайоні «Надія» мав з'явитися ще понад 20 років тому. Люди дуже чекають на нього, і ми виправимо цю несправедливість. Ми змогли побудувати з нуля за 2,5 роки школу в мікрорайоні «Мобіль», відкрили сучасний спортивний комплекс, в якому понад 500 дітей займаються у секціях безкоштовно. Спільними зусиллями реалізуємо і цей проект, — сказала Юлія Світлична. — Завдяки децентралізації, маємо зміцнені місцеві бюджети та можливість фінансувати такі об'єкти. Будемо робити все, щоб наші діти вчилися в комфортних умовах.

За словами голови ХОДА, нова початкова школа (1-4 класи) матиме три поверхи і розрахована на 240 місць. У садочку зможуть навчатися 95 дітлахів. Відповідно до проекту обидві будівлі будуть з'єднані харчоблоком. Вхід до навчального закладу буде обладнано пандусом, створено безперешкодний доступ до усіх приміщень, запроектовано спеціальний туалет для дітей з особливими потребами, ліфт для підйому на 2 та 3-й поверхи. Також передбачено придбання спеціальних меблів для дітей з особливими потребами.

Кошти на початок робіт вже виділено з районного та пісочинського бюджетів.

— Цей проект для нас надзвичайно важливий. Місць для дітей в Пісочині дуже не вистачає, адже селище молодіжне, тут постійно будується житло, яке купують молоді сім'ї з дітьми, — розповідає спеціаліст у справах дітей Пісочинської селищної ради Валентина Чарушникова. — У Пісочині є три садочки — в мікрорайоні «Мобіль» на 16 груп і два маленьких у приватному секторі на 2 та 4 групи. Мікрорайон «Надія» знаходиться далеко від них, батькам доводиться возити дітей в Харків, а це дуже незручно.

Школярам з мікрорайону «Надія», щоб потрапити до школи, потрібно переходити через залізничні колії та трасу. Коли школа з'явиться в мікрорайоні, дітям буде набагато безпечніше, говорять батьки.

— Це величезна радість, що поруч з нами буде і школа, і дитячий садок, — говорить Лілія Рудакова, мама-вихователь місцевого дитячого будинку сімейного типу. — Вчитися тут будуть і мої діти, і діти моїх вихованців.

Голова Пісочинської селищної ради Олег Чернобай подякував Юлії Світличній за підтримку проекту та можливість розвивати селище.

— Від всієї громади щира дяка вам за реалізацію проектів, які люди чекали дуже довго. Це і нова школа, і сучасний ФОК, і соціальний автобус. Впевнений, що, за вашої підтримки, ми швидко побудуємо і новий навчальний комплекс, — сказав селищний голова.

Прес-служба ХОДА

✧ *Фестиваль солдатської пісні*

«ГОРИТЬ У СЕРЦЯХ ВОГОНЬ ПЕРЕМОГИ»

19 вересня на пам'ятному місці – Висоті маршала І.С. Конєва – пройшов гала-концерт фестивалю солдатської пісні «Горить у серцях вогонь перемоги», присвячений 75-річчю визволення Харківської області від фашистських загарбників, який започаткував комітет ветеранів війни та військової служби Харківської обласної ветеранської організації України.

Протягом 7 місяців і 19 днів тривала естафета пам'яті. Були проведені відбіркові тури, і цього дня одинадцять пісенних колективів виборювали Гран-прі.

Після урочистого відкриття фестивалю до вітального слова було запрошено генерального директора Національного меморіального комплексу В. Гаврюшенка, який відзначив, що на обласну ветеранську організацію, районні організації, творчі колективи лягла велика відповідальність за його проведення. Він вдячний, що місцем проведення фінального фестивалю вибрали саме цей меморіальний комплекс. Тож усі співробітники бажають творчих успіхів і перемог учасникам фестивалю.

Директор Департаменту соціального захисту ХОДА Юрій Шпарага передав вітання від голови обласної державної адміністрації Юлії Світличної і висловив подяку усім, хто приймає естафету, активно працює і займає активну позицію, яка сьогодні є важливою.

Із вітальними словами звернулися і представники Дергачівської державної адміністрації та голова Дергачівської районної організації ветеранів України Микола Бережний.

Музичні вітання гостям фестивалю подарував вокальний ансамбль культурологічного центру Коротичанської селищної ради «Вечірні зорі» із своїм твором «Конєвська висота».

Делегації районів і міст вшанували пам'ять загиблих у Другій світовій війні хвилиною мовчання і покладанням квітів. Почесні гості — Михайло Лужков, учасник визволення м. Харкова й м. Києва і Анатолій Христофоров, учасник звільнення м. Харкова, син полку. Анатолій Ілліч поділився спогадами про те, як 23 серпня 1943 року на вулиці Сумській загинув його батько, а брат був тяжко поранений. Сам Анатолій брав участь у форсуванні Дніпра, був контужений. Зараз він завідувач кафедрою Харківського інституту політичної освіти.

Голова Харківської обласної організації ветеранів України Анатолій Хіневич в урочистій обстановці передав від імені делегації Зачепилівського району прапор і альбом «Естафети пам'яті» комітету війни та військової служби Харківській обласній організації ветеранів України. Прапор об'єднання Харківщини передано на довічне зберігання до музею Національного меморіального комплексу «Висота маршала І. С. Конєва».

Розпочався фестиваль солдатської пісні, після якого відбулося нагородження колективів. Відзначили переможців фестивалю матеріальними нагородами народні депутати Володимир Кацуба, Віталій Хомутинник та Дмитро Шенцев.

Ансамбль «Мрія» Люботинської організації ветеранів України був нагороджений Дипломом І ступеня в номінації «За професійне виконання», а керівнику ансамблю, солістці Лідії Кучерявій було вручено Диплом ІІ ступеня.

Після повернення в м. Люботин міський голова Леонід Лазуренко щиро привітав вокальний колектив «Мрія» із заслуженою нагородою.

Микола ПАРХОМЕНКО,
керівник прес-центра РОВ
м. Люботина

✧ *Вітчизняне авіабудування*

КРИЛА НА ЕКСПОРТ: потихеньку прориваємося!

Авіабудування — одна з найпривабливіших інвестиційних галузей в Україні. Адже наша держава входить до невеликого переліку країн, які мають технології та потужності для повного циклу виробництва власних літаків. Яка ситуація склалася у вітчизняному авіапромі за останні кілька років і що чекає на нього в майбутньому?

На Харківському авіаційному заводі знову запрацювали виробничі цехи

Без російських гвинтів і двигунів

На тлі військової агресії Росії у 2014 році українська оборонна й авіаційна промисловість постала перед необхідністю шукати нових партнерів для комплектування і збуту продукції. Через близьке сусідство і радянську традицію виробництва, від 35 до 70% технічних компонентів і деталей Україна закупала саме в РФ. Відтак українські заводи змушені були перейти до імпортозаміщення і вже за два роки змогли повністю відмовитися від російських деталей. За інформацією державного концерну «Укроборонпром», до структури якого входять ДП «Антонов», «Завод 410 Цивільної авіації» та «Авіакон», у 2016 році стратегічні підприємства не придбали жодної запчастини в Росії: 78% деталей було вироблено в Україні, ще 22% придбали в нових іноземних партнерів.

У таких непростих умовах Україна змогла спроектувати та зібрати новий транспортний літак — АН-132. Частина комплектуючих на його борту — вітчизняного виробництва, решту забезпечили відомі західні компанії. Зокрема, на літаку встановлені турбогвинтові двигуни канадського виробника Pratt&Whitney, повітряні гвинти британської фірми Dowty Propellers, авіоніка та система енергопостачання від американської Honeywell, а система підготовки повітря — від німецької Liebherr. Транспортник був виготовлений у співпраці з компанією Taqnia Aeronautics з Саудівської Аравії.

— Те, що зараз Україна спроможна запускати в небо нові якісні літаки, свідчить про великий потенціал, який має наша держава, — зазначив Президент України Петро Порошенко. — У мене тверде переконання, що цей літак продовжить лінійку вітчизняних транспортників, серед яких знамениті на весь світ «Антей», «Руслан» і «Мрія».

Куди полетять українські «пташки»?

Світова прем'єра АН-132 відбувалася цього року в Парижі на відомому авіасалоні «Ле Бурже». Після демонстрації та першого польоту ним зацікавилися в багатьох державах. За словами директора програми «АН-132» Олександра Хохлова, на сьогодні у світі існує великий попит на літаки такого класу, зокрема на Близькому сході, де потреба сягає 250-260 одиниць (80 із них потребує Саудівська Аравія). Тож «Антонов» планує випустити з конвеєру перші літаки вже у другій половині 2018 року, а за три роки буде відкрито завод у Саудівській Аравії. До того часу українці планують зібрати та продати 20 повітряних суден.

Вартість одного АН-132 у базовій комплектації складатиме 30-40 млн дол. У разі встановлення спецобладнання — до 200 млн дол., але це все одно нижче, ніж у його конкурентів на авіаринку — моделі CASA C-295 іспанського виробника Airbus Defence and Space та італійсько-американської моделі Alenia C-27J.

— Наш літак матиме переваги перед конкурентами з кількох технічних

(наприклад, можливість посадки на високогірних аеродромах) і економічних причин (вартість експлуатації та запасних частин буде істотно нижче, ніж у літаків-аналогів), — підкреслює Хохлов.

За даними маркетингового плану ДП «Антонов», завод планує протягом 5 років випустити щонайменше 70 різних літаків, 20 з яких — це популярні АН-178. Його замовники — країни СНД, Азії та Африки. Зокрема, минулого року «Антонов» уклав контракт на 10 таких машин з азербайджанською компанією Silk Way Airlines.

Є нові замовлення і в Харківського авіазаводу. За словами генерального директора підприємства Олександра Кривоконя, Казахстан вже виплатив 15 млн дол. за перший АН-74. Невдовзі країна планує закупити ще 4 машини.

Україна розширює міжнародну співпрацю і у сфері авіаремонту. У серпні цього року «Завод 410 ЦА» повідомив, що веде переговори про технічне обслуговування та ремонт літаків компанії Airbus та Boeing. Ремонту підлягатимуть 5 суден на рік, а до 2024 року цей обсяг може поступово зрости до 40 літаків на рік. Невдовзі підприємство також стане сертифікованим міжнародним сервісним центром з обслуговування американських гвинтокрилів Robinson Helicopter Company: угода про співробітництво знаходиться вже на завершальній стадії підписання.

У зоні турбулентності

Втім, звісно, галузь має і певні труднощі, які ще потрібно подолати. Наприклад, «Антонов» потребує модернізації технічних потужностей. За словами екс-президента авіагіганта Олександра Коцюби, це обійдеться у 703,2 млн дол. Модернізації потребують лінії для виготовлення АН-148/158, АН-178 та АН-132. Покрити ці кошти можна за допомогою іноземних та вітчизняних інвестицій. Тому у липні цього року уряд ухвалив постанову, якою ліквідував авіаконцерн задля перетворення його на публічне акціонерне товариство, контрольний пакет якого належатиме державі. На думку експертів, така реорганізація відкриє дорогу українським та іноземним інвесторам, які бажають вкласти гроші в авіабудування.

— За рішенням Кабміну була ліквідована порожня юридична особа, в якій немає учасників, виробничих майданчиків і наукових центрів. Усе це ще з 2015 року на повну потужність працює у складі «Укроборонпрому», — пояснює заступник генерального директора з авіабудування та виробництва «Укроборонпрому» Володимир Коробов. — Навіть більше, «Укроборонпром» ще в червні 2016 року, у рамках реформи оборонно-промислового комплексу, створив авіаційний кластер, беручи за приклад Boeing і Airbus, які працюють саме за такою структурою. Консолідація підприємств у кластері дозволяє об'єднати потужності розрізнених підприємств і підвищити швидкість проектування та виробництва новітніх продуктів у 3-4 рази.

Слід зазначити, що авіапромисловість отримала підтримку і на державному рівні. Літакобудівні підприємства до 2025 року зможуть купувати необхідні деталі та комплектуючі з-за кордону без сплати мита і податку на додану вартість. Це дозволить компаніям економити кошти та перенаправляти їх на інші нагальні потреби — дослідно-конструкторські роботи, закупівлю устаткування, участь у виставках тощо.

Якщо український авіапром не збавлятиме обертів, то наших «залізних птахів» суттєво побільшає не лише в небі над Україною, а й у повітряному просторі інших держав. Але за умови, що вітчизняні авіабудівники успішно подолають усі зони турбулентності, а досвід у них в цьому — величезний. Тож перспективи — вельми обнадійливі.

Матеріал Центру громадського моніторингу та контролю

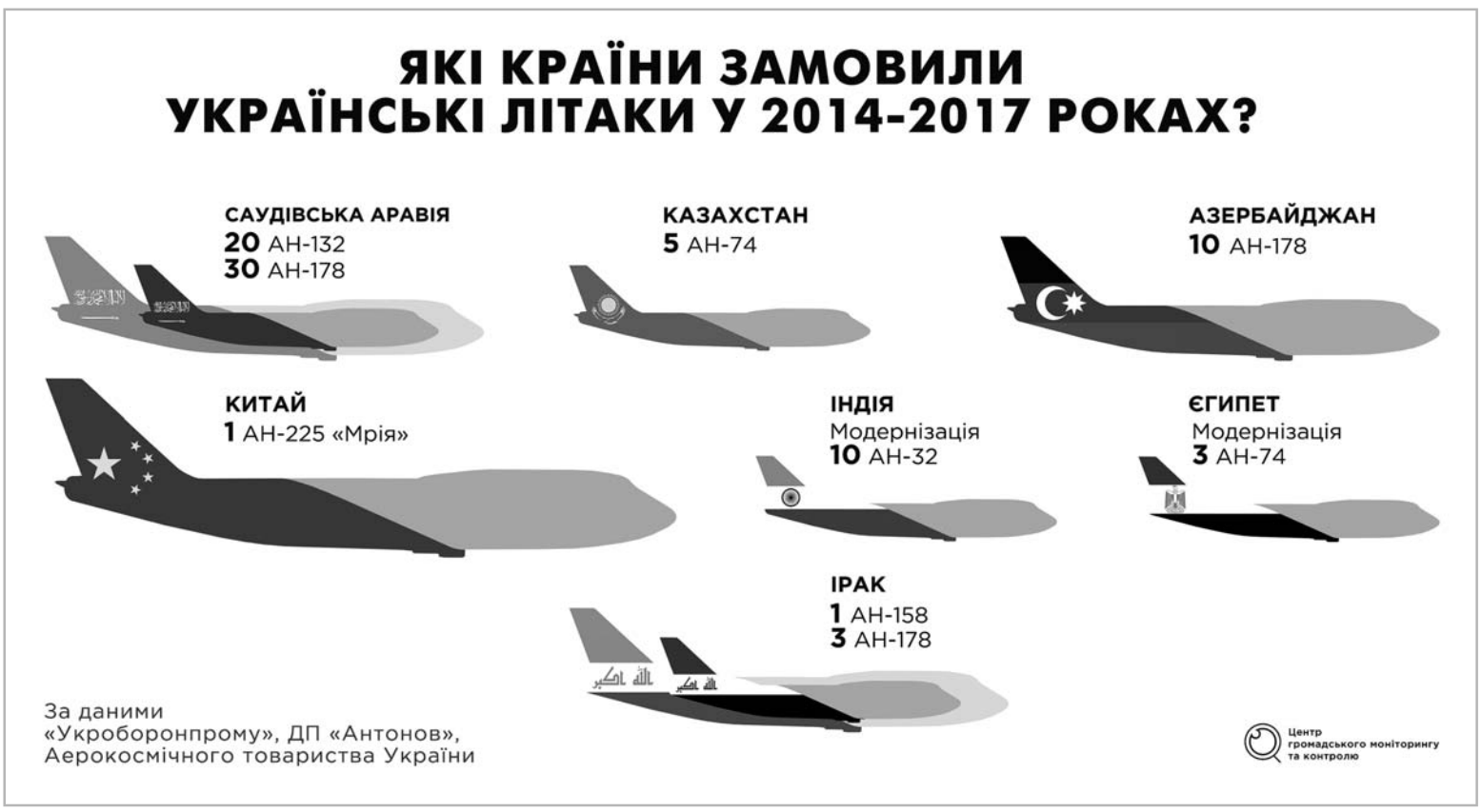

✧ *До Міжнародного дня лікаря*

Запахла осінь в'ялим тютюном...

«Запахла осінь в'ялим тютюном, та яблуками, та тонким туманом...» Ці рядки Максима Рильського нагадали мені нещодавно побачене. У парку на лаві релаксувала молода парочка, я – візаві. До них наблизилась двійка дівчаток років 11 та 15, старша попрохала молодого чоловіка дати цигарку.

– Для чого вона тобі? – здивувався він.

– Щоб ефектно привернути увагу хлопця-однокласника, – «підказала» їй я.

– Ні.

Він посміхнувся:

– А довідку від батьків маєш, що тобі можна дати її?

– Так.

– Тож покажи.

– Ні. Вона вдома.

– Тож принеси.

– Далеко.

– А що ти читаєш?

– Шекспіра «Ромео і Джульєтта».

– А спортом займаєшся?

– Так, гімнастикою.

– А наразі зможеш зробити мостик? Приміром, яка? – і він прогнувся у мостику. Під засмаглою шкірою заграли кубики.

– Не впевнена.

Підвівшись, він підкреслив:

– Ніколи не бери цигарку у незнайомих, бо вміст її може бути неочікуваним, розумієш? Ти можеш втратити свідомість й з тобою зроблять все, що захочуть...

Дівчата замислились й відійшли. От якби таку профілактику успішно проводили у родинах та навчальних закладах! Куріння призводить до значних несприятливих наслідків, судинних патологій: судини від смоли тютюну склеюються, закупорюються, що неминуче веде до передчасних інфарктів-інсультів, гангрени, онкозахворювань, астми, інтоксикації... Надія на скору допомогу в Інтернеті – абсурд, бо симптоми захворювань бувають часом схожі, але причини різні, і необхідно різне лікування. А самолікування, звісно, може привести навіть до трагедії.

Альтернативою хворобам та всьому, що з ними пов'язано, може стати здоровий спосіб життя, заняття фізкультурою та раціональне збалансоване харчування. Використання продуктів без домішок у вигляді штучних барвників, ароматизаторів, підсилювачів смаку, згущувачів та консервантів не тільки у кетчупах, майонезах, ковбасних виробах, солодощах, консервах. У першу чергу тим, хто страждає на шлунково-кишкові захворювання, особливо цукровий діабет. Діабетики смакують галетне печиво, а якби переглянули його склад (дивись вище)... Кетчуп ще можна приготувати самому у домашніх умовах. Але приготування майонезу небезпечно, бо немає гарантії, що яйце не містить збудника сальмонельозу.

А ось як батько відлучив сина від чіпсів. Всупереч заборонам, той не міг стримуватись, бо навкруги всі їх їли. Ця родина жила в районі ХТЗ і відгодовувала свиней. Завелись пацюки. Ввечері батько з сином розклали шматочки хліба й чіпси. Зранку залишилися тільки чіпси. Це настільки вразило підлітка, що він зробив слушний висновок.

Щойно молода мама з малюком спробували пригостити сарделькою вуличну кицьку, яка, звісно, пригощатися не поспішала. Селяни скаржаться на швидке розростання амброзії, від якої гірчить соняшникова олія, бо сонях поруч з амброзією. А городяни на те, що магазинна курка вариться лічені хвилини, порівняно з придбаною на ринку. Старим то нічого, а як дітям, молоді? На моїх очах на урочистій шкільній лінійці троє першачків, тоненьких як билинки, знепритомніли. Бувають поодинокі випадки, коли діти падають замертво на уроках фізкультури.

Не всі можуть купувати абонементи у басейн або спортзал, тож і тут є альтернатива знайти вид спорту по душі і грошам. Це може бути й скандинавська ходьба, ходьба за методом Олександра Шимка (у місті її декілька осередків). 104-річний Андрій Ворон, який поневірявся у свій час по таборах, наполегливо радив часто ходити. До речі, вмер він від нещадного випадку при викопуванні погребу. На першості України серед ветеранів по спортивному орієнтуванню «МАЙСТЕР» у лідерах опинились 86-річна жінка та 84-річний чоловік! А 15-16 вересня прямо в місті пройшло спортивне свято «Kharkiv O-Sprint»: міжнародні змагання на Відкритому чемпіонаті м. Харкова зі спортивного орієнтування, яке пройшло по мальовничим місцям міста, зокрема, у Ботанічному саду, де взяли участь аматори від 10 років, найстаршому – 76 .

Ми дякуємо лікарям, які бережуть наше здоров'я. У зв'язку з Міжнародним днем лікаря ми, харків'яни, вітаємо лікаря й цехмайстера Харківського кобзарського цеху Кость Черемського, лікаря й громадського діяча Дмитра Пилипця, заслуженого лікаря України, голову Харківського обласного відділення Всеукраїнського об'єднання ветеранів Богдана Волоса, лікарів Віктора Арнольді, Вікторію Мишакіну, Романа Міську, Світлану Фандеєву, Тамару Осідач, Алевтину Рибалку, Аллу Загуровську, Вікторію Шапченко з професійним святом.

Бажаємо всім міцного здоров'я, успіхів, любові та терпіння до нас, своїх пацієнтів.

Тетяна КОСТОВА

✧ *Вакансії від районного центру зайнятості*

АТ «НОВИЙ СТИЛЬ» (м. Харків, Григорівське шоссе, 88**)**
пропонує роботу

1. **Укладальник-пакувальник** — 2 вакансії, з/плата 9316 грн.
2. **Маляр** — 2 вакансії, заробітна плата 12422 грн.
3. **Різальник на пилах, ножівках та верстатах** — з/плата 6767 грн.
4. **Електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах** — 3 вакансії, з/плата 15740 грн.
5. **Оператор верстатів з програмним керуванням** — 2 вакансії, з/плата 11802 грн.

Контактні телефони:
(057) 752-27-00, (050) 402-59-35, (057) 732-44-64.

✧ *Освіта*

ПОВАЖНИЙ ЮВІЛЕЙ БАБАЇВСЬКОЇ ШКОЛИ

Наступного, 2019 року відбудеться знакова подія не тільки для селища Бабаї, а й також для всієї Харківської області. Такі ювілеї святкуються дуже рідко — 200-річчя від заснування школи, найстарішої, разом із школою в с. Кручику Богодухівського району, маєтку В. Н. Каразіна. Мало хто ще може похвалитися таким поважним віком! Центральному приміщенню школи, найстарішій її частині, що виходить фасадом на вулицю Шевченка, пішов уже 113-й рік.

Одне із приміщень Бабаївської загальноосвітньої школи було побудовано у 1906 р. (так викладено цеглою на фасаді школи), хоча відомо про існування у дореволюційні часи церковнопарафіяльної та двох земських шкіл. Донині в селищі є два приміщення, що мають відношення до дореволюційної освіти: «червона» школа (земська споруда, 1906 р.) та «сіра» школа (земська споруда, 1910 р.).

Школа завжди знаходилася в центрі (і в прямому, і в переносному розумінні) селища і була головним осередком духовного життя.

Архівні матеріали (фонди Духовної консисторії) допомогли встановити конкретну дату заснування школи — 15 травня 1819 р. Так виявилося, що школа, як людина, має свій день народження.

До виникнення у 1864 р. земств, які стали опікуватися народною освітою, просвітницькою діяльністю серед найбідніших верств населення займалася церква. Щорічно, у травні та листопаді, священики подавали благочинним церковних округів звіти про діяльність шкіл. Тому саме в цих документах неодноразово повторюється вказана дата. Виходячи з наявності систематичних даних про школу у звітах благочинних, можна зробити висновок про її стабільне існування.

Дослідник 30-х рр. XX ст. М. Гніп за матеріалами архівних джерел Міністерства народної освіти в Санкт-Петербурзі навів дані щодо 1820-х рр. Автор назвав саме цей час заснування школи, не визначаючи при цьому конкретної дати, тому що духовне відомство не звітувало перед світською владою про свою освітню діяльність.

У літературі XIX ст. першим згадав Бабаївську школу Г. П. Данилевський («Харьковские школы в старину и теперь», СПб, 1863). Виконуючи обов'язки чиновника для особливих доручень Міністерства освіти та члена училищної ради, автор був добре обізнаний зі станом початкової освіти на Харківщині і навів дані не тільки про діяльність школи, але й підтвердив факт її повного матеріального утримання поміщиком О. Щербиніним. Отже, забезпечення шкіл уряд покладав на поміщиків, які самотужки вирішували долю навчального закладу. Станом на 1837 р. у межах Слобідсько-Української губернії було всього шість шкіл, серед них була і Бабаївська.

М. Гніп зазначив, що школа в Бабаях поміщика Щербиніна, яка існувала «с давних времен», мала офіційну програму (Закон Божий, церковний спів, читання, письмо, лічба) та викладав у ній кріпак Колісніченко, за ланкастерською методикою (грамотні учні допомагали навчати неписьменних).

Сучасний дослідник О. Удод навів дані про звіт за 1832 р. професора Чанова щодо «стану бабаївського училища взаємного навчання в будинку поміщика Олександра Щербиніна, де виявився один учитель та 19 учнів, дітей поміщицьких селян та двоє учнів сторонніх хлібопашців». Автор підкреслив, що школа відіграла значну роль у поширенні ланкастерського методу навчання. Зокрема, у 1834 р., під час реорганізації нижчого класу Харківського повітового училища в школу взаємного навчання, було використано досвід саме Бабаївської школи. Один із її вихованців став заступником завідуючого цієї школи, у якій станом на 1835 р. навчалося 95 учнів. Станом на 1855 р. у школі було два учителя — Іван Хижняков, він же і священик, та Семен Петров.

У 1925–1926 роках у Бабаях діяло дві школи, першій було присвоєно ім'я Т. Шевченка, другій — ім'я В. І. Леніна.

Під час німецько-фашистської окупації школа працювала з січня 1942 року.

Після війни в школі працювали вчителі, які пройшли бої Другої світової — М. І. Романенко та Л. П. Романенко. Добрим словом згадують односельці своїх вчителів: О. Г. Панченко, А. Г. Велику, Н. Ф. Ярмак, М. А. Глушак.

Більше ніж тридцять років віддали школі А. О. Діденко, Л. Г. Овчаренко, К. Д. Кузьміна, Т. П. Плугатарьова, С. Г. Крюкова, Н. С. Кузнєцова, В. М. Майборода, Т. П. Мартинова, О. О. Милованова, а також сім'я вчителів — В. О. Курганов та І. М. Курганова. Не одне покоління наших односельчан виховали вони.

Є чим пишатися Бабаївській загальноосвітній школі, у якій працює професійний колектив педагогів під керівництвом О. С. Забари. Зі стін школи вийшло багато гідних людей, які прославили наше селище не тільки в нашій країні, а й також за кордоном. Вісім випускників школи стали кандидатами наук, одна випускниця — доктор технічних наук Бранденбурзького університету, фізик-ядерник, доктор наук, професор В. Олефір, шість майстрів спорту, чемпіон світу з бойового двоєборства, два генерал-майори армії, командувач військово-морських сил України, адмірал І. О. Воронченко, народний артист України О. Благий, поет, журналіст Олекса Марченко навчалися у Бабаївській загальноосвітній школі. Перша жінка-арбітр ФІФА Катерина Монзуль також закінчила Бабаївську школу.

Селищна рада на чолі з селищним головою Олександром Морозом докладає всіх зусиль, аби нашим учителям та учням працювалось комфортно.

Завдяки особистим зусиллям Олександра Мороза та за допомогою спонсорів, які виявляють бажання підтримати нашого селищного голову у покращенні матеріально-технічної бази навчального закладу, проведенні високого рівня ремонтів, наша сторічна школа виглядає доглянутою та сучасною.

Хочеться побажати нашим вчителям здоров'я, добробуту й успіхів у нелегкій праці.

Алевтина ШЕПЕЛЬ

Перший урок

Він, як правило, запам'ятовується вчителеві на все життя. Алла Валеріївна, учитель хімії, більше 20 років успішно й з інтересом працювала в масових школах. Але доля повернула так, що останні перед пенсією роки Алла Валеріївна працювала в середній загальноосвітній школі виховно-трудової колонії (ВТК). Перший урок у цій школі вона згадувала довго. Тема уроку «Періодична система хімічних елементів. Малі й великі періоди» була вельми особливою для Алли Валеріївни. Її вона вважала головною у всьому курсі неорганічної хімії. Всі роки роботи в масовій школі в день вивчення цієї теми вчителька попередньо організовувала вбирання в класі, прикрашала клас, просила учнів до цієї теми охайно одягтися й так само одягалася сама, з гордістю прикрашала святковий костюм медаллю «За трудову доблесть» і знаком «Відмінник народної освіти». З таким же щиросердечним підйомом зайшла вона в клас школи, про яку чула стільки тривожного.

Після короткого привітання класу так само з непідробленою наснагою та захопленням почала розповідати про разючий людський талант Дмитра Івановича Менделєєва, який зміг побачити та втілити в закон дивну закономірність природи. Його періодичний закон став основою сучасного вчення про речовину. Ще додала, що Дмитро Іванович, один з найбільших геніїв людства, по спеціальності був вчитель, оскільки закінчив педагогічний інститут у Петербурзі. Він був не лише талановитим хіміком, а ще й відомим на увесь світ фізиком і просто сміливою відчайдушною людиною. Він створив барометр і 1887 року здійснив (без пілота!) політ на повітряній кулі для спостереження сонячного затемнення та вивчення високих шарів атмосфери.

З радістю помітила жвавий інтерес в очах підлітків, суворі особисті справи яких вона вчора уважно переглядала й від деяких із них була у відчаї.

«Все-таки школа є школа, а діти є діти. І отут теж так. Діти залишаються дітьми, де б вони не були. От як з інтересом слухають, — подумала полегшено. — Вони ж не відразу народилися злочинцями, а прийшли з нашої звичайної загальноосвітньої школи й незабаром після цього кошмару повернуться знову в наше звичайне життя, а не підуть кудись. І саме їхні вчителі в першу чергу винні в тім, що вони тут. Але чого в житті не буває?! Якщо серйозно, то не всі вони в душі злочинці, а тільки тимчасово спіткнулися. Он які вони на вид. Всі нещасні. Що вони бачать отут?! Підневільні. Правду говорять, що в зоні — це як у закритій клітці. Вовченятами дивляться, синці у деяких під очима, на обличчі й руках... Втомлені, безрадісні. Адже просто перебувати тут замолоду — це велике горе для них, а особливо для їхніх батьків. «Син злочинець» — що може бути страшніше?!».

«Але якщо вже й трапилося таке, то треба гідно і якнайшвидше виходити зі страшної ситуації, що створилася. І в першу чергу вчитель повинен їм допомогти. У них зараз дуже складне життя, і тому вчити їх потрібно ще краще та цікавіше, ніж у звичайній школі. Необхідно зараз компенсувати те, що вони свого часу не одержали від моїх колег», — заспокоювала вона себе.

Пройшла вже половина уроку. Поступово почала зникати внутрішня недовірливість, а з нею і сторожкість. Навіть більше того — з'явився щиросердечний підйом, обумовлений такими незвичайними для неї шкільними умовами й, головне, — думками, що нічого отут немає страшного!..

Аж раптом вона побачила, як кремезний похмурий наїжачений підліток, що сидів на задній парті, про щось коротко переговоривши зі своїм непоказним і ще більш похмурим сусідом, піднявся без дозволу з місця, підійшов до дверей та закрив їх на внутрішній замок! Вона відзначила про себе, що його руки були в наколках. Без носків, взутий у розбиті, без шнурків черевики, і там теж було видно неприваблівні наколки.

Весь клас уважно, з якоюсь затаєною схвальністю, дивився на дії очевидно ватажка цього злочинного угрупування, зібраною волею їхніх доль та її нещастя в цьому маленькому, ізольованому від всіх, а отже, фатальному для неї приміщенні.

«Боже, як все просто! Це, виходить, і є безславний і ганебний кінець моєї педагогічної кар'єри, — промайнуло в голові. — Що ж ці закінчені негідники будуть робити із мною? Але коли вони домовилися? Як вони зважилися? Як вони не бояться? Невже думають, що залякають мене так, що я нікому не розповім про це? Ну, ні! Не на ту напали! А може випередити їхні дії? Сказати, що я мовчати не буду? Ну що вони знайшли в мені? Чому саме зі мною ось так? Навіщо, дурепа стара, пішла в цю ідіотську школу?».

✧ *Наші першодруки*

Ведучи мову про середню школу, освітянське життя, взаємовідносини учнів та вчителів, частіше за все використовують світлі барви й позитивні нотки. Проте, треба говорити відверто, практично в кожній школі є конфлікти, скандали, колотнеча, з'ясування стосунків як між вчителями і учнями, так і між самими педагогами.

Конфлікт — це зіткнення протилежних інтересів, поглядів, прагнень. Вони були, є, завжди будуть, бо конфлікт — явище природне, а тому неминуче. На педагогічній царині для них особливо багате родюче поле. Погана оцінка, виставлена учневі вчителем, — конфлікт для їх обох. Запрошення до школи батьків невстигаючого учня — конфлікт для усіх трьох. Завуч, директор чи інспектор районного відділу освіти перевіряють урок учителя — без елементів конфлікту тут ніяк не обійтися. А розподіл робочого навантаження вчителів чи призначення класних керівників — хіба в цих робочих моментах можливо його уникнути?!

Знаний харківський педагог, вчитель фізики, кандидат технічних наук Микола Пугач нещодавно підготував до друку надзвичайно цікаву книгу про глибинну сутність виникнення конфлікту в школі. Цю книгу багато разів обговорювали в Дергачах, Слатіно, в гімназії №3 смт Солоницівка (Дергачівський район Харківської області). А сьогодні «Трибуна трудящих» пропонує для обговорення у школах Харківського району кілька нарисів з цієї книги.

Микола Пугач: ПЕДАГОГІЧНІ КОНФЛІКТИ

І ще думки, одна страшніша за іншу. «Буду кричати, битися, так просто не дамся», — вирішила вона твердо. Про всяк випадок підійшла до невеличкої, але міцної швабри, що стояла неподалік у кутку класу. Не зважаючи на хвилювання, Алла Валеріївна зовні спокійно вела урок далі й абсолютно не показувала пацанам жаху, що її охопив. Працював «автопілот» учителя, добре відкоригований за два десятки років.

Урок тривав, а розправи зібраних в один гурт двадцяти восьми неповнолітніх злочинців над беззахисним одиноким учителем усе не було. Не було розправи й на інших уроках, і взагалі розправи не було ніколи. Була тільки подяка, ще більш людська та щира, ніж у звичайній школі.

Алла Валеріївна прожила довге трудове життя. Маючи високу кваліфікацію та невисокий заробіток вчителя, вона працювала в багатьох навчальних закладах. Як би то не було, але вийшло так, що вона вивчила особливості роботи загальноосвітньої школи, викладала в спеціалізованій хіміко-біологічній школі, медичному училищі, ПТУ, медичному інституті, вищому військовому училищі, і в школі «за колючим дротом». Як вона говорила: «Довелося вчити різних людей». Але найбільший людський ефект — вона була твердо впевнена — одержала саме в останній нещасній школі. Тут зібралися люди, яких життя міцно взяло за «одне місце», добряче струснуло, і вони тепер набагато гостріше реагують на добро та зло, заподіяне їм. Крім того, середовище ВТК таке, що чимало спірних питань вирішують із позиції міцного кулака. Але вчитель, якщо це ще й жінка, ніколи собі цього не дозволить. Ось тому й тягнуться до них поранені душі, — робила пізніше такий висновок досвідчений педагог.

Вона жалкувала, що не прийшла до цієї школи раніше. Хоча перш ніж прийти сюди, довго думала, переживала та навіть плакала. Їй раніше завжди здавалося, що ВТК — це найостанніше місце для роботи нормальної людини. Ось такі бувають «пироги» у житті.

«А як же двері та похмурий підліток?» — запитаєте ви. Сергій Т., порадившись із сусідом, вирішив закрити двері, щоб не було протягу. Адже нова вчителька стояла біля кватирки, її могло протягнути... І першим це помітив непоказний сусід Сергія. От і все.

Пізніше, на другий рік роботи, Алла Валеріївна свій урок у 8-му класі під час вивчення цієї ж теми, так само причепурившись і прибравши клас, розпочала з розповіді про «страшний» випадок її першого уроку в школі ВТК. Вся школа, вчителі й пацани, та й сама Алла Валеріївна із задоволенням сміялися з жахів першого її уроку в їхній школі.

Алла Валеріївна зараз вже давно на пенсії. До неї часто приїжджають у гості колишні пацани, і за нагоди, зі сміхом згадують її перший урок у школі «за колючим дротом».

«Непоказний сусід» рослого хмурого підлітка — Гриша Воскобойніков — незабаром після свого звільнення вступив до морського

училища, пізніше закінчив Інститут Арктики й Антарктики, а ще пізніше, набравшись досвіду та практичних знань, уже маючи звання капітана першого рангу, прийняв командування криголама. Майже через двадцять років після того пам'ятного «першого уроку» він написав великий теплий лист про свої успіхи Аллі Валеріївні та надіслав дорогий подарунок — справжню котикову шубу. Дуже точно вгадав із розміром — адже він завжди й до всього був досить уважним. Щастю вчителя-пенсіонера від такого подарунка не було меж. Перший час цей унікальний, найдорожчий у всіх відношеннях подарунок вона завжди, попри пору року, намагалася тримати перед очима. Потім звикла. Вважала це закономірною вдячністю за свою довголітню старанну тяжку працю.

На жаль, подібна увага випадає не всім учителям-пенсіонерам, навіть найбільш відданим до глибини душі своїй справі. До цього вчителеві необхідно бути готовим.

«Лапочка» чи «Злючка»?

В одній приватній школі, у класі з фізико-математичним ухилом працювала вчителем математики Віра Марківна. Вчитель вищої категорії, з більш ніж тридцятирічним досвідом роботи, вона розробила власний пробний підручник із математики для сьомого класу. Вчителька новий матеріал пояснювала дітям бездоганно, дуже цікаво, із захопленням, використовувала свій багаторічний досвід роботи у школі та величезну роботу в підготовці до уроку.

Кожен урок був неповторний, кожна хвилиночка була заповнена роботою, до кожного учня був свій підхід, тому учні були повністю зайняті роботою і не мали часу на зайві речі. Чималі навантаження були в учнів і під час виконання домашніх завдань. На уроках Віра Марківна була принциповою, справедливою, але дуже суворою та вимогливою до своїх учнів. Неодноразово вчителька підвищувала голос на уроці.

У вільний час Віра Марківна займалася з учнями додатково. Зазвичай за такої надмірної роботи були і успіхи, і перемоги. Учні раніше 7-Б класу, а нині 8-Б класу постійно брали участь у районній олімпіаді, ставали переможцями районної та призерами обласної олімпіад з математики.

Здавалося б, живи та працюй, а далі все буде ще краще... Так ні! Учні у 8-Б класі були різними, так само, як і в інших класах. Декого з них впливові батьки майже силою примусили вчитися саме в цьому фізико-математичному класі. Адже навчати своїх дітей у такій приватній і відомій на все місто школі та ще й у спеціалізованому класі було дуже престижно. Те, що деякі діти не здатні навчатися у такому класі, їхніх батьків поки що не хвилювало.

«Втягнуться, і все буде добре», — так приблизно думали вони. Ці діти, м'яко кажучи, гуманітарного складу розуму, а простіше — діти, які взагалі не звикли багато над чимось працювати, ніяк не могли призвичаїтись до вимог «Злюки», як вони поміж себе називали Віру Марківну. А та, не звертаючи уваги на те, чиї ж це діти, вимагала суворо від них знань або ж переведення з фізико-математичного класу до гуманітарного. Це, як вона пояснювала, для того, щоб не заважати вчитися тим, хто цього хотів.

Дітям із гуманітарними нахилами невдовзі це набридло. Вони не звикли, щоб до них ставились ось просто так і не брали до уваги, чиї ж вони таки діти!

Порадившись з батьками й одержавши від них солідні порції спеціальних консультацій, вони звернулися колективним листом до директора школи з проханням змінити їм учителя математики.

Директор школи з урахуванням того, що декілька впливових батьків були суттєвими та надійними спонсорами школи, вимушений був дати наказ про звільнення Віри Марківни від роботи у 8-Б класі.

Отож, «Злючку» Віру Марківну звільнили наприкінці другого півріччя, а на її місце призначили іншого викладача математики, Ілларіона Борисовича — зятя одного з найвпливовіших батьків дітей із гуманітарним нахилом. «Ларік», «Лапочка» відразу ж усім сподобався. Закінчивши педагогічний інститут, він вирішив здобути ще одну — театральну освіту на вечірньому відділенні Інституту культури. На уроках учитель розповідав цікаві, повчальні, дещо пов'язані з темою уроку анекдоти. Щоб знайти ключик до сердець своїх учнів і любов до свого предмета, вчитель приносив напрочуд смачні цукерки і влаштовував чаювання. Ось так, ніби між іншим, під час чаювання діти вивчали певну тему. Більшість дітей із класу були у захваті від такого надзвичайного, цікавого і, мабуть, дуже талановитого вчителя, порівнюючи з суворим, майже залізним режимом викладання «Злючки». А щодо зовнішнього вигляду, то їх і близько не можна порівнювати одне з одним: скоріше діаметрально протилежні люди. «Ларік» — майже юний, стрункий, охайний, із завжди зразковою зачіскою, у бездоганному, найновішого крою костюмі... І згадують «Злючку» — вдягнена в одяг, який давно вийшов із моди, простенька зачіска, окуляри з товстенними лінзами, а у голові одна математика, більше нічого.

І ще дуже важливо, що успішність у класі відразу ж значно підвищилась, і це при тому, що їх «Ларік-лапочка» задавав додому значно менше завдань, ніж колишній учитель. «Основні знання необхідно одержувати у школі, а дома дітям необхідно відпочивати, адже попереду у них непросте життя, тому сили їм ще знадобляться...», — так гуманно стверджував молодий педагог.

Все йшло у 8-Б класі зовні як найкраще, щоправда, коли вони перейшли у 9-й клас, переможців у шкільних олімпіадах, а отже, і учасників районної олімпіади, не кажучи про обласну, серед них не було.

Один із батьків, чий син серйозно займався фізикою і математикою, професор, завідувач кафедри прикладної електродинаміки університету, старанно проаналізувавши зошити з математики та поставивши декілька запитань до свого сина, був змушений звернутися зі скаргою до директора школи. Пішов батько не сам, прихопив з собою декількох батьків. Ці батьки, як і їхні діти, бажали одного: одержувати фундаментальні знання з математики.

Розмова була довгою і, як обмовилася секретар директора, проходила час від часу на високих тонах. Відразу, на другий день після цієї розмови, молодий вчитель був звільнений. На його місце директор знову запросив Зеленську Віру Марківну. На диво, більшість учнів 9-Б класу зустріли свою «Злючку» оплесками.

Микола ПУГАЧ

✧ *Заметки*

В Америке известны два великих Эриксона

Один из них Милтон Эриксон, а другой Эрик Эриксон. По большому счету настоящий Эриксон только Милтон, поскольку Эрик Эриксон — это псевдоним известного антрополога Эрика Хомбургера, который решил взять себе псевдоним Эрика Эриксона как бы в переводе: Эрик сын Эрика — сын самого себя (усыновив самого себя, как он это объяснял).

Эрик Эриксон создал свое **учение о 8 этапах человеческой жизни**, которые проходят все люди. Эрик Эриксон как бы показывал откуда «ноги растут» у той или иной патологии людей, когда они проходят по своим этапам жизни. И фактически, на каждом этапе перед каждым человеком предстоит два выбора: улучшаться или ухудшаться.

Первая стадия — до года, когда ребенок полностью зависит от окружения и в зависимости от влияния окружения у ребенка формируется либо чувство доверия к миру и ощущению безопасности с открытостью к миру, либо недоверия, страха с фоном постоянной тревоги, которая потом сопровождает человека всю жизнь, становясь его личной особенностью с развитием закрытости и недоверия к миру.

Вторая стадия — от года до трех лет. За это время у одних развивается чувство самостоятельности с формированием структуры «Я сам» с развитием инициативы. Либо развивается зависимость от окружающих, в дальнейшем с добавлением созависимости с укреплением тревоги и неуверенности в себе и возникновением сомнений, чувства вины, стыда и лени. Все связано с тем, как взрослые реагируют на попытки ребенка добиться самостоятельности. Когда взрослым нет времени или терпения ждать, когда ребенок сам справится со своими шнурками или косичками, и вместо ребенка делает то, что он должен делать сам, такой взрослый не только сам проигрывает, воспитывая лень у своего ребенка, страдая от несамостоятельности, паразитных установок и безделья своего ребенка, но и выстраивает неблаговидную судьбу своему отпрыску.

Третья стадия — с 3-х до 6 лет. В основном это период полоролевой определенности детей: кто кем себя осознает и в какие игры играет.

Четвертая стадия, с 6 до 14 лет, в течение которой у ребенка развивается либо трудолюбие с радостью достижений либо чувство неполноценности и падение мотиваций достижения чего-либо с усилением лени.

К 12-14 годам бурно развивается сексуальность, и важно помнить, что враждебное поведение по отношению к близким, особенно к противоположному полу, объясняется необходимостью борьбы с сексуальными фантазиями о них. Через агрессию, аутоагрессию и ненависть подросток пытается сохранить свою нравственность в борьбе со своим развивающимся половым инстинктом. Здесь очень важна роль родителей в создании позитивных психоэмоциональных состояний с совместным освоением саморегуляции и поиском вариантов поддержки, а не жесткого надзирательства.

Исследовать интересы ребенка и что именно в его интересах особенно интересно. Чего только не натворят со своими детьми, при этом свои неадекватности не помнят, отрицают, а когда их ребенок вспоминает агрессию родных уже в кабинете нарколога, то родители явно занижают свои проступки, которые оставили много шрамов в душе их детей.

Немало родителей, которые годами и десятилетиями совершали ошибки воспитания, потом требуют от врачей быстрой коррекции и исправления, причем за раз и тут же. Если врачи не смогли «за раз» вылечить, то это «шарлатаны». Для лечения зависимых очень важно найти резервы каждого, чтобы включить их в процесс восстановления пациента.

Наиболее частым явлением в настоящее время замечено недовольство почти всем. Одной из главных причин такого тотального недовольства считается отсутствие любимого или хотя бы интересного дела. В Интернете можно найти технологию поиска любимого занятия. Надо хотя бы проявить интерес к этому.

Пятая стадия — с 14 до 20 лет, связана с формированием выбора профессии: «Кем быть?». Поиск способов достижения карьеры с осознанием своих способностей и своего предназначения. С противоположной стороны отмечается неопределенность. Не знает чем заняться, чем занять себя. Проще всего разрушать.

Шестая стадия, с 20 до 35 лет, связана с развитием близких отношений, с нахождением удовольствия в близком общении и заботе о другом человеке. При отсутствии близких связей развивается чувство одиночества, изоляции, которое отчуждает человека от других людей.

Седьмая стадия, с 35 до 60-65 лет, связана либо со стремлением человека к развитию, поиску нового, творчеству, либо стремлением к постоянству, стабильности и застою. Эрик Эриксон считал, что боязнь нового останавливает процесс саморазвития и является гибельным для личности.

Восьмая стадия наступает после 60-65 лет. Человек просматривает свою жизнь, подводя итоги прожитому и либо испытывает чувство удовлетворения, с принятием своих результатов жизни, либо испытывает чувство разочарования, отчаяния, бессмысленности, когда жизнь кажется прожитой зря. Поэтому имеет смысл вспомнить великого французского философа Мишеля Монтеня, который 350 лет назад написал: «Сожалеть о том, что нас не будет через 100-200 лет также глупо, как сожалеть о том, что ты не жил за 100-200 лет до того, как родился!».

Значит надо иметь в виду, что есть высший замысел в том, что ты появился именно на этом кусочке времени и пространства и надо помнить, что БОГ выбрал тебя и здесь твое законное место, на которое ГОСПОДЬ поставил тебя, чтобы ты улучшал мир на своем участке жизни. На одном из семинаров Эриксоновского гипноза в Москве, проводимого старшей дочерью великого американского психотерапевта-гипнотизера Милтона Эриксона — Бетти Эриксон, она рассказывала, что когда папа выходил для лечения алкоголиков, он вглядывался каждому в глаза и прямо в лицо говорил им: «Тупицы, безмозглые тупицы, потому что вы плохо относитесь к самому себе и если вы не понимаете, что вы стоящие люди, если вы, действительно, не понимаете, что вы стоящие люди, то тогда вы просто болваны. А болваны потому, что у вас есть другая возможность — относиться к себе ХОРОШО, чтобы стать хорошей компанией самому себе, потому что каждый из вас — особенный, каждый из вас неповторим. Таких, как вы, нет нигде, никогда не было и никогда не будет!»

Цените себя. Другой жизни не будет.

Вячеслав ШПАЧЕНКО, нарколог

✧ *Вспоминая коллегу и друга*

СМЫСЛ ЖИЗНИ – ЖУРНАЛИСТИКА!

Как-то знаменитый режиссер и драматург Владимир Немирович-Данченко сказал, что счастлив тот человек, который постоянно пребывает в своем деле. Эти слова в полной мере относятся к замечательному харьковскому журналисту Николаю Сорокопуду, который в 2005 году возглавлял газету «Трибуна трудящихся» и внезапно умер, как говорится, прямо на боевом посту.

Этой осенью Николаю Михайловичу исполнилось бы 80 лет. Недавно к нам в редакцию пришел наш постоянный читатель Алексей Середа (он многие годы дружил с Николаем Сорокопудом) и предложил для печати душевный очерк о бывшем главном редакторе «Трибунки». Мы сочли за возможное опубликовать этот материал без сокращений в знак памяти о нашем замечательном коллеге, которого уже давно нет с нами.

Поиск себя

Предвидел ли сельский парень из провинциального райцентра Сумщины Великая Писаревка стать известным журналистом? Родной дядя Николая Сорокопуда И. П. Синянский (мой коллега) говорил: «Книга для Коли — медом не корми («хобби» Ивана Пантелеевича — пчеловодство: от автора). Порой читал при каганце с вечера до самого утра».

Бурные жизненные университеты у Николая начались с окончания Великописаревской средней школы №1 имени Героя Советского Союза капитана Ивана Середы (1955). Курсы прорабов в областном центре Сумы, работа по специальности в соседнем с районным центром колхозе «Победа» (с. Поповка). Серьезные испытания достались ему на восстановительных работах в городе Ташкенте после землетрясения.

Вся жизнь Николая Сорокопуда — игра судьбы. Получив офицерское звание, попадает под знаменитое советско-хрущевское сокращение армии в 1960 году на миллион двести тысяч человек. Возвращается в Харьков, поселяется у родной тетушки в поселке Большая Даниловка. Слесарничает на заводе «Коммунар». Вечером учится на филфаке госуниверситета, сотрудничая с областной газетой «Красное знамя». Николай обзаводится семьей: женится на моей соседке Валентине Сениной... Тогда и покумовались. Во дворце новорожденных произошла маленькая метаморфоза: почетные родители сына Олега Николай Сорокопуд и Наталия Черемухина (друг с другом не знакомы) незадолго в один день (23 сентября) отпраздновали свои тридцатитрехлетия.

Путь в журналистику

Успех в любом деле приходит к трудолюбивому. А если он еще и талантлив! На публикацию внештатного корреспондента Сорокопуда серии газетных материалов о работе в ночное время пекарей и врачей, таксистов и железнодорожников, пожарных и милиционеров обратил внимание главный редактор В. В. Тесленко — бывший корреспондент в Болгарии центральной газеты «Правда». Василий Васильевич предложил третьекурснику филологического факультета войти в штат редакции. О путешествиях в предыдущие годы по Японии и Польше, Индии и Шри-Ланке, Чехословакии и Венгрии Николай напечатал материалы в нескольких номерах газеты уже будучи литсотрудником.

«Благодарна была новенькому соседу Николаю Михайловичу за интересные зарубежные путевые заметки», — говорила Л. В. Гасанова. Любовь Васильевна выписала газету «Красное знамя» (и сегодня проживает в Большой Даниловке по улице Речной).

Заведующий сельскохозяйственным отделом, кандидат исторических наук В. Н. Козак поручил подчиненному Н. М. Сорокопуду написать передовую статью. Она и привлекла внимание тогдашнего первого секретаря Харьковского обкома Компартии Украины Г. И. Ващенка, вскоре пригласившего Николая Михайловича работать в областную администрацию. Трудился чиновником не более пяти лет. Не его призвание...

Сильная личность

Возвращается Николай Сорокопуд в родной коллектив областной газеты «Красное знамя» заместителем главного редактора. Спокойный, уравновешенный, рассудительный, с постоянно-приятной улыбкой на лице. Подчиненные просто обожали нового руководителя — человека сильной воли, с демократическими взглядами.

Лучшие журналистские и организаторские качества Николай Михайлович проявил став главным редактором вновь созданного еженедельника «Панорама» — органа Харьковского облисполкома. Сорокопуд создает издательский концерн с одноименным названием, куда входят до десяти новых журналов и газет. В том числе, «Селяночка» и «Селянська газета», которую успешно редактирует и по сей день Александр Голуб.

Награда

Скромность украшала Николая Сорокопуда. Мало кто знал о его награждении к полувековому юбилею орденом Дружбы народов за многолетнюю и плодотворную журналистскую деятельность. Правительственную награду вручал председатель Харьковского областного союза журналистов А. М. Сытник, которая более четверти века была главным редактором газеты «Соціалістична Харківщина» (ныне «Слобідський край»). Умолчал о награде он и на семейном торжестве. О награде я узнал лишь из архивных документов.

За свою жизнь Николай Сорокопуд воспитал дочь и сына, построил на окраине Харькова в Большой Даниловке дачный двухэтажный коттедж, вырастил сад. Давно перешагнул пенсионный возраст. Читай только книги из личной библиотеки да занимайся на приусадебном участке садом-огородом. Так нет! Взялся за возрождение былой славы самой старой в стране районной газеты «Трибуна трудящихся». Неожиданная смерть на боевом посту в 2005 году прервала его журналистский полет. В один день (25 июля) — только с разницей в четверть века со своим кумиром и ровесником Владимиром Высоцким.

Незабвенному Николаю Михайловичу Сорокопуду 23 сентября 2018 года исполнилось бы 80 лет!

Смыслом его жизни была журналистика.

Алексей СЕРЕДА,
многолетний читатель
и почитатель газеты
«Трибуна трудящихся»,
поселок Большая Даниловка

✧ *Талановиті земляки*

Почує вся країна

До нас завітав відомий в Україні поет-пісняр Віктор Худаков, житель Пісочина, щоб висловити подяку селищному голові Олегу Чернобаю.

За підтримки Олега Олександровича побачили світ нові книги автора. На черзі нова збірка поезій — «Серебряная женщина». Особлива подяка поета — за фінансову підтримку для поїздки до Києва. У столиці вірші поета буде читати на республіканському радіо народна артистка Лариса Недін. А відома телеведуча Оксана Пекун не тільки допоможе з наступною поїздкою, а й познайомить автора з композиторами.

З нагоди нового навчального року друкуємо пісню Віктора Худакова, присвячену всім першокласникам, серед яких і онук нашого земляка.

Перший клас

Я щасливий, як ніколи:
Вперше відведуть до школи.
Перший клас уваги вартий,
А навчання — це не жарти.

Буду вчитись рахувати
Та читати і писати.
Школа, друзі, не забава,
А така важлива справа.

Хоч наука ця складна,
Та потрібна всім вона,
Мої перші вчителі —
Люди кращі на землі.

В люди виведуть мене —
Це сьогодні головне,
Вірний шлях у майбуття,
До дорослого життя.

Приспів
До науки перші кроки,
Вчителі дадуть уроки,
Більше я не бешкетую,
За дитинством не шкодую.

Жарти слід усі забути,
Бо потрібно вийти в люди,
Перший клас — це не забава,
А така доросла справа.

✧ Планові відключення R

Люботинське районне відділення інформує, що у жовтні місяці у зв'язку з ремонтними роботами повітряних ліній та трансформаторних підстанцій, буде тимчасово припинятися подача електроенергії по наступним вулицям.

м. Люботин

вул.: Магістральна, Транспортна, Абдулова, Дачна, Пугачова, Миру, Осінній, Травнева, Весняна, Каштанова, Березова, Пшеничний, Пугачова, Весняний, Вільна, Шевченко, Берегова, Новоселівська, Нестерова, Ілліча, Тракторна, Берегова, Підлісна, Заводська.

пров.: Новоселівський, Сосновий.

в-зд.: Осінній.

сел. Пісочин

вул.: Низова, Пушкіна, Дачна, Дружби, Новоселівська, Молодіжна, Харківська, Мирна, Сонячна, Весняна, Зелена, Свободи, Широка, Соборна, Надії, Вишнева, Березова, Кленова, Донська, Некрасова.

пров.: Пушкіна, Надії, Донський.

в-зд.: Надії.

сел. Коротич

вул.: 1-Травня, Горіхова, Матросова.

пров.: Горіховий.

сел. Манченки

вул.: Гончара, Грибна, Пшенична, Горького, Караванська, Джерельна, Петропавлівська, Любицька.

пров.: Гончара, Горького, Караванського, Джерельний, Петропавлівський, Любицький.

в-зд.: Горького, Караванського, **туп.** Петропавлівський.

с. Новий Коротич.

Вибачте за тимчасові незручності!

Липецкий РЭС сообщает, что в связи с эксплуатационным обслуживанием эл. оборудования будут производиться плановые отключения в октябре месяце 2018 г.

с. Веселое — полностью (кроме ул.Первомайской).

с. Нескучное — х. Зеленый

с. Слобожанское — ул. Зеленая, Октябрьская, Песчаная, Мира

с. Р. Тишки — ул. Липецкая, Родниковая, Зеленая, Садовая, Полевая, Дружбы, Цветочная, Майская, Кленовая, Пушкинская.

с. Ч. Тишки — ул. Дорожная, Подгорная, Ивановка.

с. Циркуны — ул. вьезд Новый, ул.Калиновая, Соборная, Шевченко, Приусадебная, 50 лет Победы, Степная, Спортивная, Инженерная, Зоотехническая, Агрономическая, Л. Украинки, Урожайная, Мира, Весенняя.

с. Сороковка 2 — ул. Садовая, Центральная, Лейтенанта Кузнецова, Найденова,

с. Степанки — ул. Степная, Полевая, Светлая, Цветочная, Родниковая, Каштановая, Роганская, Сиверская, Березовая, Набережная, Успенская.

с. М. Рогань — ул. Западная, Харьковская, Покровская, Пушкина, Пугачева, Лермонтова, Центральная, Школьная, Луговая, пер. Харьковский, Парковый.

с. Б. Рогань — ул. Культуры, Горького, Фабричная, Тихая, Садовая, Молодежная, Довжанская, Солнечная, Луговая, Селянская, Дослидна, Веселая, Шевченко, пер. Заярский, Малиновский, Солнечный, Каштановый, Полевой, Садовый, въезд Горького,

с. Хроли — ул. Гороховская, Полевая, Гончаровского.

И. И. КУРИЛКИН,
начальник Липецкого РЭС

✧ Футбол

Підсумки групового етапу Чемпіонату Харківського району

На засіданні Виконкому ФФХР під головуванням Юрія Кудікова затверджено результати виступів команд по Конференціям.

Лідери чемпіонату Конференції «Північ»:
Чемпіоном став «Маяк» Глибоке,
Срібний призер — «СТЕП» Руські Тишки,
Бронзовий призер — «Моноліт» Елітне.

Лідери чемпіонату Конференції «Південь»:
Чемпіоном став «Автомобіліст» Березівка,
Срібний призер — «Авангард» Мерефа,
Бронзовий призер — «Надія» Пісочин.

Ці команди у Суперфінальному турнірі в одне коло розіграють звання «Чемпіон Харківського району», «Срібний призер Харківського району», «Бронзовий призер Харківського району».

Підсумкова турнірна таблиця Конференції «Південь» 2018 року

		Ігри	В	Н	П	М'ячі	Очки
1	«Автомобіліст» Березівка	22	19	2	1	85-25	59
2	«Авангард» Мерефа	22	18	1	3	55-12	55
3	«Надія» Пісочин	22	12	3	7	57-34	39
4	«Комунарець» Котляри	22	11	2	9	40-37	35
5	«Відродження» Коротич	22	10	4	8	57-47	34
6	ФК Хроли	22	8	8	6	37-28	32
7	СК Безлюдівка	22	8	5	9	32-38	29
8	«Дербі» Люботин	22	8	4	10	30-39	28
9	«Колос» Бабаї	22	6	5	11	29-46	23
10	«Трофей» Селекційне	22	4	4	14	35-70	16
11	«Партизан» Покотилівка	22	4	4	14	26-64	16
12	«Пісочинець»	22	2	2	18	20-63	8

Підсумкова турнірна таблиця Конференції «Північ» 2018 року

Місця при однакової кількості очок та перемог розподіляються за кращою різницею забитих та пропущених м'ячів.

		Ігри	В	Н	П	М'ячі	Очки
1	«Маяк» Глибоке	20	17	2	1	85-19	**53**
2	«СТЕП» Р. Тишки	20	17	2	1	57-18	**53**
3	«Моноліт» Елітне	20	14	0	6	70-37	**42**
4	«Олександр» Липці	20	12	3	5	57-30	**39**
5	Мала Рогань	20	11	1	8	60-50	**34**
6	«Факел» Кутузівка	20	6	2	12	27-45	**20**
7	«Стріла» Стрілеча	20	4	5	11	24-57	**17**
8	«Нива» Липці	20	5	2	13	30-50	**17**
9	«Маршал» Лук'янці	20	4	4	12	18-35	**16**
10	«Престиж» Веселе	20	4	2	14	31-82	**14**
11	«Штурм» Циркуни	20	3	3	14	18-54	**12**

Календар матчів Суперфінального турніру Харківського району 2018 року

1-й тур 30.09.2018, всі матчі о 15.00
«Авангард» Мерефа — «Моноліт» Елітне
«Маяк» Глибоке — «СТЕП» Р. Тишки
«Надія» Пісочин — «Автомобіліст» Березівка (у Березівці)

2-й тур 7.10.2018, всі матчі о 15.00
«СТЕП» Р. Тишки — «Авангард» Мерефа
«Моноліт» Елітне — «Автомобіліст» Березівка (на УТБ «Металіст»)
«Маяк» Глибоке — «Надія» Пісочин

3-й тур 14.10.2018, всі матчі о 15.00
«Авангард» Мерефа — «Автомобіліст» Березівка
«СТЕП» Р. Тишки — «Надія» Пісочин
«Моноліт» Елітне — «Маяк» Глибоке (на УТБ «Металіст»)

4-й тур 21.10.2018
«Надія» Пісочин — «Авангард» Мерефа (в Березівці) 12.00
«Автомобіліст» Березівка — «Маяк» Глибоке 15.00
«СТЕП Р. Тишки — «Моноліт» Елітне 15.00

5-й тур 28.10.2018
5.00 «Авангард» Мерефа — «Маяк Глибоке
12.00 «Надія» Пісочин — «Моноліт Елітне (у Березівці)
15.00 «Автомобіліст» Березівка — «СТЕП» Р. Тишки

4.11.2018 о 13-й — День Золотого матчу, якщо буде однакова кількість очок у двох перших команд.

Проведено жеребкування складів зон «Кубку Тарасова»

Зональні турніри відбудуться 30 жовтня об 11-й в Кутузівці та Циркунах

Згідно жереба учасники Кубку Тарасова розподілились так.

1-а зона у Кутузівці: «Факел» Кутузівка, «Маршал» Лук'янці, «Олександр» Липці, «Престиж» Веселе.

2-а зона у Циркунах: «Штурм» Циркуни, «Стріла» Стрілеча, «Нива» Липці, «Мала Рогань»

По дві команди з кожної зони вийдуть у фінальну пульку, яка буде розіграна **7 жовтня**, в неділю, в Липцях, початок з 11-ї.

Також в цей день в Липцях о 10-й відбудеться фінал дитячого турніру.

Проведено жеребкування складів зон «Кубку Закриття сезону Конференції Південь»

Зональні турніри відбудуться 30 жовтня з 11-ї в Жихорі та Березівці.

Учасники Кубку Тарасова розподілились так:

1-я зона у Жихорі: «Комунарець» Котляри, «Колос» Бабаї, СК «Безлюдівка», «Партизан» Покотилівка.

2-я зона у Березівці: «Пісочинець», «Трофей» Селекційне, «Дербі» Люботин, ФК «Хроли».

По дві команди з кожної зони вийдуть у фінальну пульку, яка буде розіграна **6 жовтня**, у суботу, в Березівці, початок об 11-й.

Ігор БОРЕЦЬКИЙ

Дуже дорого купуємо корів, биків, телиць живою вагою. Терміновий виїзд. Порядність гарантуємо. Тел. 099-665-56-95, 097-035-45-03, 063-416-75-05. Цілодобово.

✧ Повідомлення R

Безлюдівська селищна рада оголошує про проведення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності у сфері оцінки майна для проведення незалежної оцінки майна для цілей оренди об'єкта комунальної власності, розташованого за адресою:

Харківська область, Харківський район, смт Безлюдівка, пров. Овочевий – 6 (нежитлова будівля котельні загальною площею 217 м кв.).

Конкурс відбудеться через 15 календарних днів з дня опублікування оголошення. В приміщенні Безлюдівської селищної ради о 10.00. Прийняття документів для участі в конкурсі припиняється за 3 дні до його проведення.

Документи подавати до Безлюдівської селищної ради: смт Безлюдівка, вул. Зміївська, 48, тел. 749-61-04.

Безлюдівська селищна рада оголошує про проведення конкурсу з відбору виконавців робіт із землеустрою та визначення виконавця земельних торгів з метою продажу права оренди на земельному аукціоні земельної ділянки комунальної власності для обслуговування торгівельного магазину орієнтовною площею 100 м кв., цільове призначення — для будівництва та обслуговування будівель торгівлі розташованого за адресою: смт. Безлюдівка, площа Стадіонна (навпроти будинку №56).

Конкурс відбудеться через 15 календарних днів з дня опублікування оголошення. В приміщенні Безлюдівської селищної ради о 10.00. Прийняття документів для участі в конкурсі припиняється за 3 дні до його проведення.

Документи подавати до Безлюдівської селищної ради: смт Безлюдівка, вул. Зміївська, 48, тел. 749-61-04

Безлюдівська селищна рада повідомляє, що о 10:00 24.09.2018 року в приміщенні Безлюдівської селищної ради мав відбутися конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності у сфері оцінки майна для проведення незалежної оцінки майна для цілей оренди об'єктів комунальної власності. Конкурс не відбувся, жодної заявки не було надано.

Безлюдівська селищна рада оголошує про проведення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності у сфері оцінки майна для проведення незалежної оцінки майна для цілей оренди об'єкта комунальної власності, розташованого за адресою:

Харківська область, Харківський район, смт Безлюдівка, вул. Бережна/вул. Перемоги, № 65/211 (нежитлові будівлі база та гараж загальною площею 147,4 м кв.).

Конкурс відбудеться через 15 календарних днів з дня опублікування оголошення. В приміщенні Безлюдівської селищної ради о 10.00. Прийняття документів для участі в конкурсі припиняється за 3 дні до його проведення.

Документи подавати до Безлюдівської селищної ради: смт Безлюдівка, вул. Зміївська, 48, тел. 749-61-04

Безлюдівська селищна рада оголошує про проведення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності у сфері оцінки майна для проведення незалежної оцінки майна для цілей оренди об'єкта комунальної власності, розташованого за адресою:

Харківська область, Харківський район, смт Безлюдівка, вул. Пісчана – 8 (нежитлова будівля котельні загальною площею 245,0 м. кв.).

Конкурс відбудеться через 15 календарних днів з дня опублікування оголошення. В приміщенні Безлюдівської селищної ради о 10.00. Прийняття документів для участі в конкурсі припиняється за 3 дні до його проведення.

Документи подавати до Безлюдівської селищної ради: смт Безлюдівка, вул. Зміївська, 48, тел. 749-61-04

У Харківському окружному адміністративному суді розглядається **адміністративний позов** Товариства з обмеженою відповідальністю фірма «СТВ» до Котлярівської сільської ради Харківського району Харківської області про визнання протиправним та нечинним рішення XXV сесії VII скликання Котлярівської сільської ради Харківського району Харківської області від 04.07.2018 «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2019 рік».

Судове засідання по вищевказаній справі призначено на 16 жовтня 2018 року о 14.30 у приміщенні суду за адресою: м. Харків, вул. Мар'їнська, 18-Б-3.

Хорошівська селищна рада повідомляє, що згідно Протоколу засідання конкурсної комісії по організації та проведенню конкурсу з відбору виконавця землевпорядних робіт для розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для розміщення та обслуговування Хорошівської загальноосвітньої школи І–ІІІ ступенів смт Хорошеве, за адресою: вул. Культури № 35/ пров. Горького №1, смт Хорошеве, визнано переможцем вказаного конкурсу фізичну особу-підприємця Гамбарашвілі Тамаза Темуровича.

Хорошівська селищна рада оголошує проведення конкурсу з відбору виконавця землевпорядних робіт, з метою розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для розміщення та обслуговування Хорошівського ДНЗ (ясла-садок) Хорошівської селищної ради за адресою: пл. Дружби № 5, смт Хорошеве.

Конкурс відбудеться через 30 календарних днів після опублікування даного оголошення. Прийняття документів для участі у конкурсі припиняється за 5 днів до його проведення. Тел. для довідок 749-93-71.

Конкурсну документацію подавати до Хорошівської селищної ради за адресою: вул. Миру № 33, смт Хорошеве, Харківський р-н, Харківська обл.

✧ Оголошення R

На постоянную работу в Липецкий РЭС **требуются ЭЛЕКТРОМОНТЕРЫ, ТРАКТОРИСТ, ВОДИТЕЛЬ**. Тел. 747-11-65.

Требуются ВОДИТЕЛИ кат. С. Официальное трудоустройство. Т. 050-301-54-61

Требуются ОХРАННИКИ в г. Харьков и в Харьковскую обл. Т. 050-301-54-61

Требуются РАЗНОРАБОЧИЕ. Вахта. Жилье предоставляется. Т. 050-301-54-61

Требуется ВОДИТЕЛЬ, категория «С» на автомобили Урал и Зил-131. Предприятие находится в пос. Коротич. З/п до 10 тыс. грн. Тел. 066-44-33-441.

ПРОДАМ ДРОВА ДУБОВЫЕ (700 грн/складометр). Сухостой. Уложены. Доставка и разгрузка бесплатно. Форма оплаты любая. Также есть горбыль дуба по 500 грн/складометр. Тел. 066-44-33-441.

ВОЗЬМУ В АРЕНДУ или КУПЛЮ ПОМЕЩЕНИЕ под продовольственный магазин площадью от 50 кв. м. Тел. 050-303-97-68, 057-365-10-14.

ПЕРЕДМІСТЯ вечірнє

■ кіно ■ театри ■ концерти ■ виставки ■ видовища ■ розваги ■ дозвілля ■

Афиша

ХНАТОБ

1 октября.
«Незрівнянна», комедія (у ролях: Наталя Сумська, Анатолій Хостікоєв). (19.00)

14 октября.
Оркестр «Лорд оф зе Саунд». Хиты. (19.00)

8 октября.
«Женитесь на мне», комедия (в ролях: Лариса Удовиченко, Сергей Колесников). (19.00)

ДС ХНЮА им. Я. Мудрого

26 октября.
Группа «Мельница» (19.00)

Театр им. Т. Г. Шевченко

16 октября
«За двумя зайцами», легендарный спектакль (в ролях: Руслана Писанка, Максим Дашкевич). (19.00)

29 октября.
«Ада Роговцева. Творческий вечер». (19.00)

30 октября.
«Обещание на рассвете». Лирическая комедия (в ролях: Алексей Богданович, Надежда Кондратовская). (19.00)

✧ *О важном*

Самородок

Про Маргариту Гасанову я знал давно. Специально не выпячивал наше знакомство, чтобы дать возможность редакции выполнить это от имени газеты. «Трибунка» это делает наилучшим образом.

Кроме того, я оставил возможность вам рассказать о том, что Маргарита не только поэтесса. Она и прозаик — пишет рассказы. Особенно, по моему мнению, ей удаются сказки, а среди них полусказочные миниатюры — стихи в прозе.

Маргарита в каждом человеке, в событиях видит положительные стороны, и именно об этом ее поэтические строки. Она светит вокруг себя добрым энергетическим потенциалом, приносит людям радость и наслаждение жизнью!

Виталий КИРПАТОВСКИЙ

. . .

Ми одна родина

Україна — радість, Україна — сонце,
Щире та відверте
до життя віконце!
Чом засумувала ти, моя рідненька,
І не чуєш співу в гаю соловейка?

Хмари тиснуть міцно
щільною лавиною.
Ти страждаєш болісно,
почуваєш винною.
Серце материнське
чуйнее тремтить
На негоду, війни у цю грізну мить.

Пригорнусь до тебе, голубонько моя,
Перехрестиш сина у чужі края.
Захищати буде рідний дім тебе,
Віра православная до Миру приведе!

Очі посміхнуться стомлені твої,
І відчуєш радість, відійдуть бої.
Не сумуй, рідненька, Матінко моя.
Не проллється більше гіркая сльоза!

Бо багато маєш доньок та синів.
Ми тебе цінуємо, маєш гідний вплив.
Живемо у світі спільною родиною,
Дружною, єдиною, крицею надійною.

Хай життя квітує світле та міцне!
Слово українське, як врожай, рясне!

Маргарита ГАСАНОВА

✧ *Дозвілля*

До театру... в Бабаї!

Не у всіх населених пунктах Передмістя дозвілля й відпочинок місцевих жителів відповідає найвищим стандартам. Проте це не стосується селища Бабаї. КЗ «Бабаївський будинок культури» пропонує своїм жителям та гостям населеного пункту найширший спектр видовищ: симфонічні концерти, театральні вистави, грандіозні концерти, виступи зірок естради та багато іншого.

За прикладами далеко ходити не треба. Протягом першого півріччя 2018 року Бабаївський будинок культури ряснів цікавими і змістовними подіями.

Керівник зразкового хореографічного ансамблю «Каприз» Тихомирова Світлана Іванівна підготувала виставу «В гостях у золотой рыбки», яка вразила багатьох глядачів. Також хореографічний ансамбль став переможцем обласних, міжнародних фестивалів, конкурсів хореографічного мистецтва.

Народний театр народної пісні «Талиця» (керівник Плотник Наталя Анатоліївна) веде активну творчу діяльність. «Талиця» є постійним учасником селищних, районних, обласних, культурно-мистецьких заходів та оглядів народної творчості. Цього року стали лауреатами 1-ї премії III міжнародного конкурсу-фестивалю мистецтв «Гуцульська родина-2018», лауреатами Всеукраїнського фестивалю «Радужный мир народных мелодий», нагороджені грамотами та подяками і підтвердили звання «народний аматорський колектив».

Гурток естрадного вокалу (керівник Заслужений артист України Олег Летенко), показує високий рівень роботи гуртка. Учасниця цього гуртка Аліса Балановська з Греції (м. Сєрєс) привезла перше місце. Марія Лосєва була нагороджена першою премією в конкурсі «Місто дитинства» (м. Одеса) та другою премією за участь у конкурсі «Молода Галичина » м. Львів.

Вокальний ансамбль «Бабаївські зірочки» (керівник Моісеєнко Катерина) став лауреатом 1-ї премії V-го Європейського фестивалю-конкурсу «Осінній фестиваль мистецтв», а також посів друге місце на фестивалі дитячої та юнацької творчості «Дивограй», учасники були нагороджені грамотами та подяками. У травні в Бабаївському будинку культури, в кіноконцертній залі, провели звітний концерт вокальних ансамблів «Яскраві перлини» та «Бабаївські зірочки».

За рік посилених тренувань у спортивному клубі карате «BU SHI DO» хлопці досягли великих результатів, доклали чимало сил і терпіння на шляху до вивчення і вдосконалення техніки володіння прийомами карате. Вони брали участь в обласних змаганнях і чемпіонатах України, де посіли призові місця.

Цього року відкрився спортивний клуб «Карат» з боксу, його керівник — заслужений тренер з боксу В. Близнюк, а також тепер з'явилася можливість займатися спортивною гімнастикою (тренер — Кулигіна Анастасія).

Ми пишаємося нашими керівниками, які докладають багато зусиль для процвітання молоді і Бабаївського будинку культури.

Людмила ЧЕЧІНА,
заслужений працівник культури України

✧ *Натуральна косметика*

Яєчна маска для обличчя

«Відомо, що в Древній Греції жінки накладали собі на обличчя на всю ніч спеціальні маски з ячмінного тіста і яєць. Поживні маски з яєчного білка і жовтка — чудовий засіб для збереження свіжості обличчя, пом'якшення і тонізації шкіри. Перед їх накладанням, шкіру попередньо промивають теплою водою, а маску вже знімають через чверть години...» — саме так розпочала свою розповідь про яєчні маски для обличчя фахівець-візажист Маргарита Коломієць.

Маргарита Олексіївна, на прохання «Трибуни трудящих», надала рецепти кількох досить простих і недорогих яєчних масок для обличчя, які неважко зробити в домашніх умовах.

Маска для масної шкіри

Готується з білка, збитого до піни. До отриманої маси додається по краплинах чайна ложка свіжого соку ягід, фруктів чи овочів. Особливо корисно додавання до цієї маси кількох крапель соку лимона чи алое.

Пориста й масна шкіра

У цьому випадку до збитого білка додається дві-три краплини 5-відсоткового розчину квасців.

Потрійна маска для сухої шкіри

Досить ефективна: жовток змішується з 50 грамами меду і 50 грамами рослинної олії. Коли шкіра суха або нормальна, то готується маска зі збитого жовтка, куди додається краплями і ретельно перетирається свіжий сік ягід, фруктів або овочів.

В'яла шкіра зі зморшками

Корисною є маска зі збитого жовтка яйця з додаванням соку половинки лимона і дрібкою солі з кінчика ножа.

Для старіючої шкіри

Корисно зробити маску з розтертого жовтка з додаванням чайної ложки касторової олії, кількох крапель рідкого меду й гліцерину. Через 15 хвилин такі маски з обличчя змиваються теплою водою.

Відбілююча маска

Відбілює, тонізує і живить шкіру обличчя маска із двох жовтків, 100 г сметани, 25 г води і соку з одного вижатого лимона. Таку суміш потрібно зберігати в холодильнику. До речі, навіть один збитий яєчний білок попереджає появу зморшок на шиї та під очима, коли його наносити на поверхню шкіри кількома шарами через кожні 5 хвилин.

Сторінку «Передмістя вечірнє» підготував Василь ЧИГРИН

✧ *Цитата недели*

«Война дурна тем, что создает больше злых людей, чем их забирает...»

Иммануил КАНТ, немецкий мыслитель, родоначальник немецкой классической философии, созданной на грани эпох Просвещения и Романтизма

✧ *О вкусах не спорят*

Котлеты из фасоли

Фасолевые котлеты делаются очень просто. Главное, не забыть замочить на ночь белую и коричневую фасоль. Иначе ее придется варить несколько часов.

Замочить на ночь по 200 г белой и коричневой фасоли. Утром заменить воду и добавить в кастрюлю с фасолью очищенную луковицу, 2 лавровых листа и шесть горошин черного перца. Варить до готовности.

Вынуть из кастрюли фасоль и отбросить ее на дуршлаг. Затем тщательно размять «толкушкой».

Добавить в полученную массу 3 ст. ложки измельченных сухарей, 50 г натертого сыра и 1 сырое яйцо. Соль, пряности и зелень добавлять по вкусу.

Из этого фарша сформировать плоские котлетки, обваляв их в измельченных сухарях. Обжарить на растительном масле до румяной корочки с обеих сторон.

Приятного аппетита!

Жизнь на пенсии

Огород надоел, внуки подросли или хочется (наконец-то!) пожить для себя?

1. Обзаведитесь домашним компьютером.

Так вам станут доступны множество хороших книг, музыки и фильмов. Попросите близких или сами подарите себе на именины ноутбук (или планшет). Если еще не освоили это чудо техники — попросите внука или соседского ребенка преподать вам урок. Обязательно похвалите юного учителя.

2. Начните преподавать.

Умеете вкусно готовить? Мастерски владеете молотком и отверткой? Дайте объявление (на подъезде, столбе и т. д.), что за определенную плату научите молодую хозяйку варить борщ, печь вкусные пирожки и выбирать свежее мясо на рынке. А новоиспеченному семьянину очень пригодятся ваши знания в технике, сантехнике и автоделе.

3. Вступите в клуб по интересам, но остерегайтесь религиозных сект, финансовых пирамид и мошенников.

Погода

Суббота, 29 сентября
+3.. +13, дождь.

Воскресенье, 30 сентября
+4.. +13, переменная облачность.

Понедельник, 1 октября
+8.. +14, облачно.

Вторник, 2 октября
+4.. +13, переменная облачность.

Среда, 3 октября
+4.. +13, переменная облачность.

Четверг, 4 октября
+8.. +14, облачно.

Пятница, 5 октября
+10.. +20, переменная облачность.

ТРИБУНА трудящих
www.tribune.com.ua
Життя продовжується!

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Заснована: 18 липня 1937 року
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Виходить щоп'ятниці українською та російською мовами.
Адреса редакції:
61052, м. Харків, вул. Євгена Котляра, 4.
E-mail: Tribuna2017@ukr.net
Тел. 712-00-56.
Тел./факс 712-37-10.
Головний редактор: Микола Хорошев.
Літературний редактор: Ганна Положій.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. При підготовці газети використовується інформація та фотоілюстрації з відкритих джерел.

Газета надрукована ФОП Садковий В. Л. вул. Киргизька, 21, Харків, 61105.
Заг. наклад 11025 компл.
Наклад передплат 1000 компл.
Передплатний індекс 61805

Офіційний сайт районної ради: http://www.khrada.gov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua